

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 75

Живко Кулић

У КАНЦАМА ДЕМОКРАТИЈЕ

Алма

Београд, 2009

**Да ли ће Европа умети да пева
као што Срби певају о њој?**

Европско коло

Даље стезање каиша
могуће је само око врата.

Боља је једна младост
него сто старости.

Ако се лака жена споји са тешким мушкарцем
добива се дете од зла оца и од горе мајке.

Ко ретко ставља прст на чело,
често се хвата за главу.

Обећавали су нова радна места,
а сада отпуштају и оне
који су се једва запослили.

Путеви нам се толико разилазе
да све више подсећају на странпутицу.

Кад дођу на власт, толико се промене да их ни
рођена мајка не може препознати.

Црногорци унапред знају резултате,
јер годинама бирају исте кандидате.

Док их не скинемо с врата, и даље ћемо их
носити на грбачи.

Ко не плати на мосту, платиће на ћуприји.
А ко не плати рату,
платиће и камату.

Косово је одувек било ни на небу ни на земљи.
Час га греје Сунце,
час га обасјава полумесец.

Многи су дигли сидро и отпловили за Америку.
Сада ужурбано траже појас за спасавање.

И кад смо их носили на грбачи, радили су нам
иза леђа.

Иако нас не миришу, и даље нас вуку за нос.

Откад се спуштамо низ њихово уже, живот нам
стално виси о концу.

Појединци су дубоко заорали.
Стално раде испод жита.

Ко се преко ноћи вине у облаке
одмах мења друштво и опанке.

Голубове мира често пуштају и пси рата.

Статус Косова не може се решавати
аргументима снаге него снагом аргумената.

Политичари лако постају шећераши, јер стално
обећавају мед и млеко.

Поједини политичари су присталице
мултипартизма. Били су у свим партијама.

Кад лаж савлада истину,
и неправда побеђује правду.

Где се примењује шума прописа,
владају закони џунгле.

Шта вреди што смо закопали ратне секире, кад
су нам ножеви и даље на дохват руке.

Победници пишу нову историју,
а поражени уче нову географију.

Обрали смо бостан.
Предуго смо у небраном грожђу.

Попели су нам се на главу,
да би нас лакше вукли за уши.

Изигравали смо хероје
који немају длаке на језику,
а сада ћутимо и кад нам траже длаку у јајету.

Војводина се нешто накострешила.
Изгледа да је почела
да мирише на туђ Чанак.

Српска Спарта је преко ноћи
постала Монтенегро.
Од некадашње Црне Горе ни трага ни гласа.

Олимпијска надметања актуелна су
сваке четврте године, а балканска подметања –
сваки дан.

Сит гладном не верује, али га се плаши.

Док је пара биће пријатеља, а док је успеха,
биће и непријатеља.

Да не гледамо куда вране лете,
друге птице би певале.

Кад се нисмо на време хватали у коло,
сад се узалуд хватамо за главу.

Окривили су нас за оно за шта су могли сваког,
а казнили и за оно за шта нису никог.

Имали смо трновит пут,
јер смо ишли грлом у јагоде.

Нисмо ваљда толики магарци
да им стално служимо к`о жртвени јарци.

Појединцима није тешко да испаре из посла,
јер цео живот продају маглу.

Ко у младости пије, и у старости се трезни.

**Очекивали смо боље дане,
а дочекали горе године.**

Чекајући боље сутра

Дечији осмех у наручју не може да замени
псећи лавез у стану.

Иако смо се одрекли српа и чекића и даље смо
између чекића и наковња.

Ако непријатељима не покажемо зубе
и пријатељи ће почети да нам се кезе.

Да смо их на време скинули с врата,
не би нам се попели на главу.

Ако не преузмемо ствари у своје руке,
нећемо стати на своје ноге.

Срби и Црногорци толико се разликују
да је очигледно
да припадају истом народу.

Кад човеку крене низ брдо,
сви га пуштају низ воду.

Правна држава не подразумева утеривање
правде него истеривање неправде.

Многи су пуштени низ воду
зато што стално исправљају
криву Дрину.

Многе је појео мрак, јер су хтели све да изнесу
на видело.

Што им се више клањамо, више нам се смеју
иза леђа.

На врху се најдуже остаје ако се крене од дна.

Ко жели да дотера цара до дувара,
мора да иде и главом кроз зид.

Пријатељи се стварају годинама,
а непријатељи стичу преко ноћи.

Влада у Подгорици није признала
„независност“ Косова
него зависност Црне Горе.

Од прве виолине у оркестру догурали смо до
последње рупе на свирали.

Да поједини функционери
нису на слободи
многи тајкуни били би у затвору.

Словенцима је жао што нам нису ближи,
да би могли лакше да нас музу.

Код нас се негују различита мишљења.
Међутим, проблем је у томе што долазе
од истих људи.

И после Тита Мито.

Многи су испливали на површину,
иако не знају да пливају.

Ми ценимо њихово мишљење. Али,
проблем је у томе што га свакодневно мењају.

Нема правог рата док не удари брат на брата.

И даље се гледамо мрко попријеко.
Ако, ћераћемо се још.

Тајкуни су очерупали све што су могли.
Сада им није тешко да се ките туђим перјем.

Већина обавеза пада нам у невреме
јер их нисмо решавали на време.

Да смо их више држали на ланцу,
сада би нас мање олајавали.

Поједини наши политичари су у облацима.
Вероватно мисле да вођама небеског народа
није место на земљи.

Животно искуство је највећа школа,
али се за њу не добија диплома.

Ако Хрвати заиста мисле да су Бошњаци
њихово цвијеће,
због чега их све мање миришу.

Нису нам ни до колена, а вуку нас за нос.

Кад балканско клупко почне да се одмотава,
многима ће се помрсити конци.

Надменост је одлика празних људи.

Покислом певцу и магарци соли памет.

Ако народ проговори,
власт ће остати без текста.

Многи су прошли кроз иглене уши,
а сада улазе на велика врата.

Ко је дотеран уза зид,
и отворених врата се плаши.

Обећавали су брда и долине,
а сад нуде трице и торине.

Што крупна риба улови за дан, ситна не може
ни за век.

Западна демократија се велича репортерима,
а извози бомбардерима.

**Појединцима је толико стало
до Европе,
да су због ње и Србије спремни
да се одрекну.**

Магнет

Више значи један члан на делу него сто чланова
на папиру.

Мудар човек не тражи длаку у јајету
него јаје у фрижидеру.

Ко сипа туђом кутлачом,
плаћа својом грбачом.

Корумпирану власт карактеришу тајни рачуни
у иностранству, а поданичку – јавни диктати
из иностранства.

Поједини интелектуалци негирају теорију
завере. Како и не би, кад у завери и сами
учествују.

Политичари су кварљива роба.
Народ их све теже вари.

Народ их је прочитао. Лоше им се пише.

Међународно право постоји на папиру,
а право јачег – на делу.

Избори су били толико слободни да су
одређени појединци могли и више пута
да гласају.

Полтрон не трчи испред руде
него у корак са шефом.

Захваљујући књижевној критици сазнали смо
да је писац хтео да каже и оно што нигде
није написао.

Вежи коња где ти газда каже,
да не би сам себе намагарчио.

Ко с ђаволом тикве сади, обрао је бостан.

Дебљи крај најчешће извлаче они који једва
састављају крај с крајем.

Дуго нам гори под ногама, јер нам и браћа
доливају уље на ватру.

Док моћник не постане немоћан
не може да схвати колико је био моћан.

Спустили бисмо ми лопту на земљу,
али су нам кључни играчи и даље у облацима.

Да смо им на време показали зубе,
сада се не бисмо хватали за главу.

Ситуација је толико алармантна да нам ни
алармни уређаји не могу помоћи.

И у највећој правди има бар мало неправде.

Да власт не иде грлом у јагоде, млади не би
одлазили трбухом за крухом.

Народ више не може да глуми анђела
јер се власт превише повампирила.

Знање је највеће богатство, али се капитал
ретко стиче њиме.

Кажу да се не треба враћати у прошлост.
Вероватно зато да бисмо као слепци
ишли у будућност.

На Косову је све више нових џамија
и све мање старих цркава.

Ко стално трчи испред руде,
сам себе преже у јарам.

Приватизација је процес организованог арчења
друштвеног капитала.

Што им се више дивимо,
више нам се смеју иза леђа.

Што је више заинтересованих за прање новца,
више је и стручњака за пеглање папира.

Иако народ све више гладује,
њихови апетити и даље расту.

Утврђене су све релевантне чињенице.
Али, проблем је у томе што не одговарају
стварности.

Изабран је најбољи кандидат.
Тим пре, што противкандидата није било.

Ко рано рани, све обавезе граби.

Док дете не заплаче,
многи родитељи не престају да пуше.

Обећавали су веће плате,
а сада нуде веће рате.

Што им се више клањамо,
више нас вуку за нос.

Садашњост је замишљана као лепа будућност,
а испоставиће се да је била ружна прошлост.

Многи су пролазили кроз иглене уши,
а сада држе све конце у рукама.

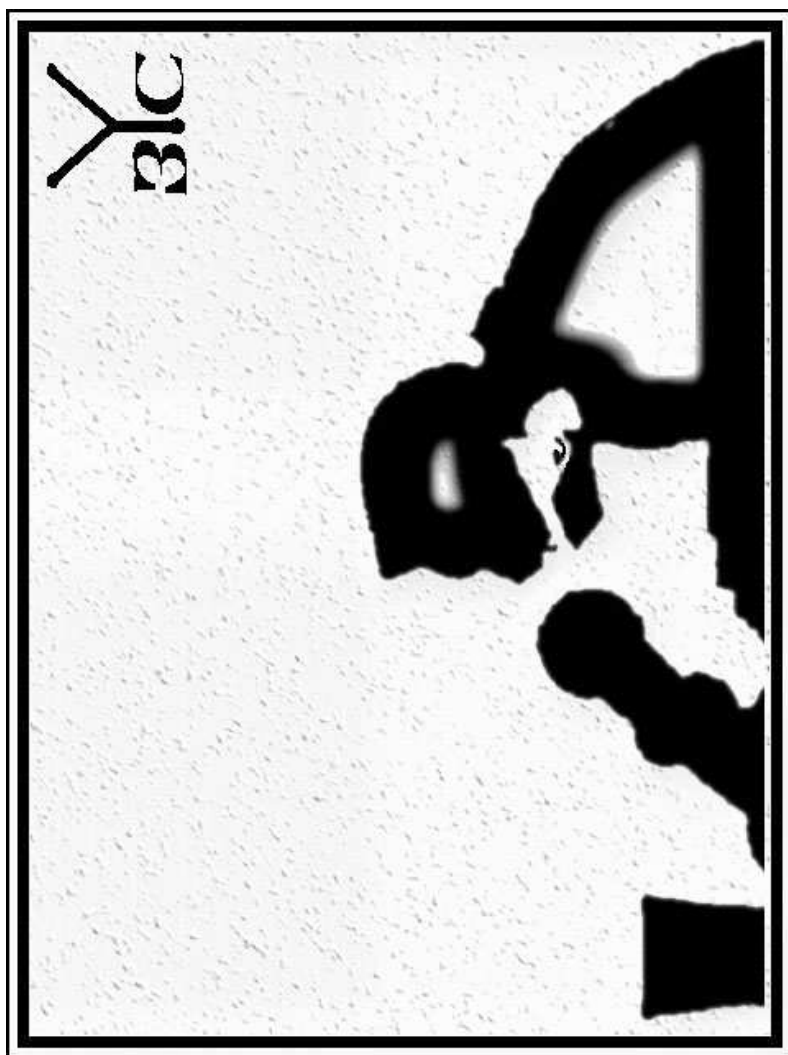

Појединци су у политику ушли на велика врата,
иако пре тога годинама нису излазили
из мишјих рупа.

Ни по Хагу ни по стричевима,
већ по правди Бога јединога.

**Нас су бомбардовали
касетним бомбама,
а друге – медијским лажима.**

Радио-станџа

И поред обећања и подршке маса
од бољег живота – ни трага ни гласа.

Пола пију пола Шарцу дају,
а нас преводе жедне преко воде.

И ко ради боји се глади.

Кад год извадимо главу из песка,
одмах се диже велика прашина.

Остали су без текста,
јер их је народ брзо прочитао.

Годинама млатимо празну сламу,
јер нисмо у стању да одвојимо жито од кукоља.

У лажи су кратке ноге,
а по потреби и дуге цевии.

Ако смо тако давно дошли до дна,
где ли се сада налазимо?

Када би свим Србима пао камен са срца
настао би највећи каменолом на свету.

Споро прелазимо с речи на дела,
јер се радије опредељујемо за прелазак на јела.

Криминална приватизација шећерана
додатно нам је загорчала живот.

Ко има јака леђа
не мора да савија кичму.

Где год дођу, остављају прљав траг.
Очигледно је да иду стопама својих предака.

Ко има прљав траг,
не може имати чист образ.

Многи пију од муке јер не могу да гледају
како их преводе жедне преко воде.

Срушили смо раднички социјализам,
јер смо се определили
за тајкунски капитализам.

Многе је појео мрак,
јер су све износили на видело.

Огрејаће и нас Сунце.
Дуго смо живели у мраку.

Истерали су нас из такта
да бисмо играли по њиховој музици.

Да није рупа у законима,
било би мање рупа на путевима.

Корупција их је одржала,
њојзи хвала.

Многи су живели као богови,
а умрли као пси.

И ћорава кока по неког спонзора нађе.

Ако дозволимо да нам и даље соле памет,
све више ћемо се хватати за главу.

Покислом певцу је лако тражити длаку у јајету.

Ситна боранија се опасуљила, јер јој је власт
поново запржила чорбу.

Међу милијардерима има подоста оних
који не вреде ни пет пара.

Знали смо да смо последња рупа на свирали,
али нисмо очекивали да ћемо догурати и до
последње рупе на каишу.

И посланици сити и министри на броју.
За остале постоје народне кухиње.

Хрвати нас туже за све и свашта.
Ако тако наставе, тужиће нас и за Јасеновац.

Девиза дела младих је:
Србију хвали, а у иностранству живи.

Иако годинама сеју смрт,
тек сада су обрали бостан.

Нема спорта без допинга,
нити посла без мобинга.

Ко се дима не надими,
није прави ватрогасац.

Брак све више постаје заједница живота
двају лица свакојакх полова.

Стезали би и они каиш,
али им се не држи дијета.

Народ, немаштина, мука.
Власт, корупција, брука.

Многи су прошли кроз школу,
али школа није кроз њих.

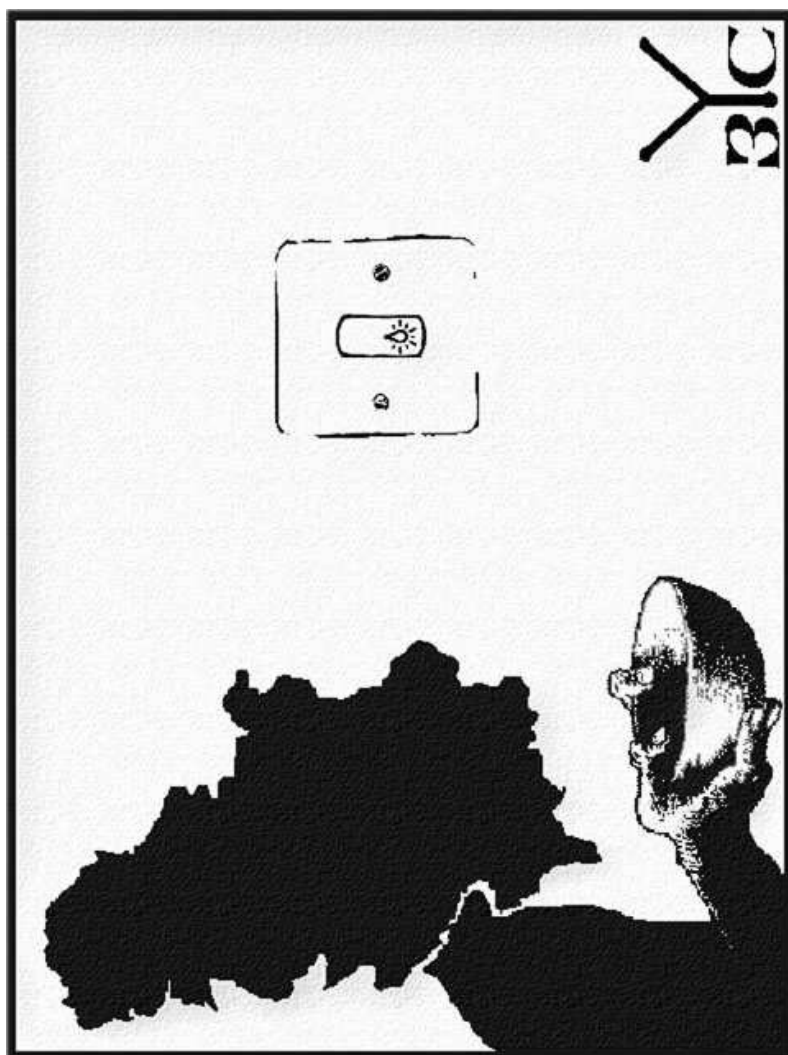

Ако су државне јасле рај на земљи,
због чега поједини министри живе у облацима?

Ни пси се стално не олађавају.

**Озбиљна нација не зависи
од донација.**

Прошња

Поједини моћници заиста раде за добро народа.
Узимају мање него што могу.

Политичари су као птице селице.
Чим захладни, селе се у топлије партије.

Њихови појасеви за спасавање
најчешће личе на омчу око врата.

И власт би требало да има право
на последњу жељу.
Под условом да се не односи
на следећи мандат.

Знамо да два и три нису шест,
али није интересно ни да буде пет.

Потомци ће нам завидети на добром апетиту.
Појели смо и њихову будућност.

Када бисмо знали шта хоћемо,
лакше бисмо се договорили око тога
шта нећемо.

Кнез Михаиловој не мењамо назив,
али када би се Михаило појавио у њој,
не би могао ништа да прочита
на српском језику.

Цигарете се купују новцем,
а плаћају здрављем.

Издржали бисмо ми још,
али смо и о њима морали да водимо рачуна.

Да нисмо небески народ,
давно би нас сравнили са земљом.

Зло чинити од зла бранећи се
готово никад не доноси добро.

Народ се о свему изјашњава,
али се ни за шта не пита.

У борби против организованог криминала
учествују и самоорганизовани криминалци.

Застава нам је црвено-плаво-бела,
а власт – црвено-жуто-свакојака.

Појединцима није довољно право на живот.
Хтели би да им се призна и право
на бесмртност.

Народ их је изабрао да одвоје жито од кукоља,
а не да млате празну сламу.

Познати смо по одливу мозгова.
Није ни чудо, јер код нас сви деле памет.

Више пуга смо почињали од нуле,
али се од ње никада нисмо
значајније удаљавали.

Почели су да ходају на прстима
јер им је народ за петама.

Власт се може бацити на колена,
али се не може натерати да окачи
рукавице о клин.

Министри су политички добро потковани,
јер се Влада више бави
идеологијом него економијом.

Кад шеф пролупа,
и полтрон почиње да лупа глупости.

Негативне појаве треба износити на видело.
Нарочито ако је њихове носиоце појео мрак.

Имали смо доста додирних тачака,
али су, захваљујући њима,
готово све постале тачке раздора.

Ко једном пропева, целог живота кука.

Како ствари стоје, ускоро ћемо почети
да увозимо и предмете домаће
радиности, са мотивима из Србије.

Живот пише романе, а смрт – читуље.

Изњедрили смо многе великане.
У међувремену, њихов број је смањен,
јер су неки заборавили на своје порекло,
а неких се и народ одрекао.

Више нисмо у безнадежном положају.
Сада смо у безизлазној ситуацији.

Кажите власти да је неспособна
па ћете видети на шта је све способна.

Код нас се све ради јавно.
Чак се и о куповини гласова у Парламенту
јавно прича.

Пролетери свих земаља, уједините се
у јединствен антиглобалистички фронт.

Одрживи развој не треба посматрати
по глави становника него по цепу грађана.

Кад народу дође вода до пода
неко мора да попије патос.

Сваки човек је драгоцен.
Жив или мртав!

Власт је потпуно затечена.
Народу је све постало јасно.

Народ нема шта да тражи,
јер је изгубио на изборима.

Треба све обелоданити.
Једино кључна имена не треба саопштавати.

У политику су ушли на велика врата,
а сада све држе под кључем.

**Мртва уста не говоре,
али их је тешко затворити.**

Свилен конац

Народ све зна.
Чак и то да га власт све мање мирише.

Са њима имамо доста додирних тачака.
У почетку, то су биле тачке
спајања, али су временом постале
тачке раздора.

Некада смо ишли испред времена,
а сада ни последњи воз не можемо да ухватимо.

Запечатали су своју судбину, јер су се годинама
поигравали са судбином народа.

Била је то борба на живот и смрт,
а само код нас траже кривце.

Ко ногом затвара врата, с горчином отвара уста.

Правда је најзад постала доступна.
Неким у пуној мери,
а неким само на кашичицу.

Народ све више лута.
Вероватно зато што га и даље воде слепци.

Непријатељи не морају ништа лоше да говоре
о нама. Поједини наши медији то раде
много боље од њих.

Дрво се на дрво ослања, човек на човека,
а нечовек на нечовека.

Лажних доказа одувек је било.
Међутим, лажних сведока толико
никада није било.

Образ не чува свест него савест.

Власт је релативно стабилна,
али су јој поједини представници
веома нестабилни.

Ни непријатељи више нису што су некада били.
Све ређе се појављују пред очима,
а све чешће нападају иза леђа.

Заштитили смо све категорије становништва.
Једино су пензионери на климавим ногама.

Многи немају кров над главом,
али су пронашли своје место под Сунцем.

Цена тоалет папира толико је порасла
да га многи не могу користити ни у случају
велике нужде.

Народ више не мора да брине.
Носиоци власти су у сигурним рукама.

Оаза не би била то што јесте да није
окољена пустињом.

Радници избегавају употребу радикалних
средстава радне борбе.
Зато се све чешће опредељују за штрајк.

Изгубили смо главу за Европом,
али нам не пада на памет
да се удаљавамо од Балкана.

Изашли бисмо ми на крај са њима,
али не можемо са њиховим менторима.

Говоре им пишу једни, а реферате други.
На њима је да се праве
да мисле својом главом
и да их некако прочитају.

Услови које нам Европска унија поставља
су такви да их ни Америка не би испунила.

Њихови злочини су чисти к'о суза.

Резултати су нам испод очекивања,
али време ће показати да су били рекордни.

Вође морају да брину о себи,
својим породицама и својим менторима.
Зато им не треба замерати што немају времена
за народ.

И највеће стадо најчешће предводи ован.

Поклону се не гледа у зубе него у вредност.

Трошимо више него што производимо.
То и није толико лоше, јер нам омогућава
да стално повећавамо увоз.

Деца су наше највеће богатство.
Нарочито ако о њима брину
наши родитељи.

Власт сматра да је заслужна што не живимо
горе, али да није одговорна
што не живимо боље.

Њихове заслуге су такве
да се ничим не могу доказати.

Сваки почетак је тежак.
Зато нам не пада на памет
да се у догледно време са њим суочавамо.

Њихове визије су се често остваривале.
Нарочито ако су се односиле на прошлост.

Ако велики криминалци пропевају,
многи политичари ће да закукају.

И највећи умови понекад делују малоумно.

Разговор у четири ока има смисла,
под условом да у њему не учествују слепци.

Народ их окива у злато,
а они су у блату до гуше.

Власт би могла да исплива на површину,
али не жели народ да остави на цедилу.

**И НАТО-вци сити
и терористи на броју.**

Шериф

Код толико партија и партијског чланства,
ванпартијци немају шта да траже.

Свако време носи своје бремене.
Међутим, садашње време носи и бремене
прошлог времена.

Дошли су празних руку,
а отишли пуних џепова.

Далеко су догурали.
И да хоћемо, више их не можемо пратити.

Ако се копија прогласи оригиналом,
прави оригинал се сматра копијом.

Док је прст на челу,
не треба га очекивати на обарачу.

Они заиста брину о народу.
Нарочито ако немају паметнија посла.

Висина просечне зараде и није тако лоша.
Уосталом, време ће показати да задуго још
нећемо моћи да је достигнумо.

Ко добије добру попару,
више не тражи бољи хлеб од погаче.

Кога Сунце опече, и Месеца се плаши.

Знамо да смо им кост у грлу, али очекивали смо
да ће понешто да прогутају.

Тело многих робијаша је у затвору,
а душа у подземљу.

У редовима жуто-црвене коалиције има доста
и шарених.

Мали имају право гласа, а велики – право вета.

Народ често црвени због њиховог понашања.
Тако му и треба кад на власт доводи
шарене људе.

Ко је кадар стићи и утећи
не предаје се тако лако.

Никада се нећемо предати.
Кад мало боље размислимо,
немамо ни коме.

Код нас готово да нема политичких
истомишљеника.
Сви имају своје виђење ствари.

Коме правда лежи у неправди
трагови му смрде нечовештвом.

Разговор је био веома користан.
Тим пре, што је вођен у рукавицама,
у четири ока и иза затворених врата.

Говор мржње није за похвалу,
али најчешће га осуђују они
који ни рођену мајку не могу да смисле.

Иако је Југославија давно сахрањена,
њени наследници још увек су завијени у црно.

Ми смо прави рекордери.
Највећи смо увозници глупости
и највећи извозници памети.

Имамо само један Двор
и на хиљаде дворских луда.

Поједини политичари су познатији
по претећим писмима
него по оствареним резултатима.

Ко нас не зна, скупо би нас платио.
А ко нас зна – најрадије би нас продао.

Чим покушамо да станемо на своје ноге,
одмах нас бацају на колена.

Песимиста гуњџа и кад улази на велика врата,
а оптимиста је задовољан и кад пролази
кроз иглене уши.

Сити смо свега, јер њихови апетити
све више расту.

Могуће је да нећемо ништа добити,
али чињеница је да немамо шта ни изгубити.

Полиција је решила да пробије лед.
Мора се видети ко лови у мутном.

Једни узимају, други пропадају,
а трећи се праве да ништа не виде.

Ко вас често тапше по раменима,
вероватно га нешто сврби.

Ми смо јединствен народ.
Свуда смо добро дошли,
а једино у комшилуку нисмо радо виђени.

Они су нам крвни непријатељи, иако са њима
нисмо ни у каквом сродству.

Водили смо братоубилачки рат,
а онда смо се братски договорили о свему.

Да није избора,
нико се не би сетио да постоји народ.

Многи су завршили на конопцу
јер су држали све конце у рукама.

Није коме је речено него коме је печено.

Док се њима на увце пева,
нама и даље крче црева.

**Како смо се надали,
добро су нас продали.**

Najbolje za Srbiju

Појединци би хтели што пре у Европу,
а још ни из Шилерове нису изашли.

Америци није стало до независности Косова од
Београда, него до зависности Србије
од Вашингтона.

Боље целовита Србија у руци,
него Европска унија на грани.

Европску унију створише Курта и Мурта, а
Југославију ни браћа не сачуваше.

Сјаши Курта да узјаше Мурта,
а народ нека се потуца
од немила до недрага.

Што се предизборном кампањом обећа,
изборном тишином се заборави.

Амерички ставови толико су поштени,
да и међународно право мора да црвени.

Ватрени говорници брзо сагоре,
јер лако падају у ватру.

И ми коње за трку имамо, али смо их
намагарчили.

Народ је дуго у небраном грожђу
јер га власт одавно не шљиви.

Народ је добро отворио очи.
Више му се не могу затварати уста.

Народ је спреман да одвеже језик,
али му је власт зачепила уста.

Да народ има одрешене руке,
власт би морала да заврне рукаве.

Ко има јака леђа, не мора много да грбачи.

Заклињали су се и главом и брадом,
а узимали и шаком и капом.

Све је мање јавних саслушања
и све више тајних поравнања.

Власт се осваја главом, чува образом,
а губи стомаком.

Ко се у младости бави криминалом,
и у старости бежи од полиције.

Копачке су давно окачене о клин,
а сада им и образ виси о концу.

Намештеним тендерима перу новац,
а разореним улицама пеглају папире.

НАТО је многим скинуо главу,
а појединци му и даље скидају капу.

Обећавали су мед и млеко,
али су им одмах подигли цену.

Пријатељи се тешко налазе,
а непријатељи тешко губе.

Склапању брака радују се сви,
а разводу – само адвокати.

Терористичке мете су појединци,
а империјалистичке – народи.

У српско – црногорским односима не доминира
братска љубав,
него западна демократија.

Док народ с муком заврће рукаве,
они без стида одврћу славине.

Народ се највише клања онима који живе
од његове грбаче.

Ако ускоро не станемо на своје ноге,
брзо ћемо пасти на туђе руке.

Док је америчко око на нишану,
цео свет ће бити на мети.

Да би вам Запад купио памет,
морате му најпре продати образ.

Ако смо на европском путу,
зашто нас воде козјим стазама.

Да смо им на време ишчупали уши,
сада нас не би вукли за нос.

Кад удари тук на лук,
све се креше брк у брк.

Ко се узда у се и у своје кљусе, не пада лако с
коња на магарца.

Ко се докопа Ахилове пете,
не мора да циља и у друге мете.

Док народно стрпљење виси о концу,
они се башкаре о државном новцу.

Власт подсећа на тројанског коња,
опозиција на покислог певца,
а народ на жртвеног јарца.

Кад лакомисленом падне секира у мед,
брзо се насуче на танак лед.

Празном стомаку не помажу
пуна уста демократије,
него пуне руке посла.

**Захваљујући успешној
продаји „демократије“,
Запад је постао највећи
извозник наоружања.**

Циркус

Не краду само они којима је речено
него и они којима је суђено.

Све дође и прође.
Једино је наша криза вечита.

Иако њихово држање није за сваку осуду,
више би нам одговарало
њихово уздржавање.

Не лаје кера реда ради него себе ради.

Успешан човек мора у свему да буде први.
Нема другог.

Такав полтрон више се не рађа.
Ни Климоглав Такојевић није му раван.

Жртвовали би се они много више,
али још увек им није јасно
шта имају од тога.

Многи се тако добро осећају
да се живљи из гроба ваде.

Ако смо бирали најбоље, а видимо какви су,
шта нам је остало за следеће изборе?

Толико су се продали да ни њихови праунуци
неће морати ништа да купују.

Више их нећемо гласати. Нека се гласају сами.
Од нас ионако више ништа не зависи.

Ми смо окружени бескућницима,
а они телохранитељима.

Глад нема очи, а власт – душу.

Још се нису добро ни испилили,
а већ су постали кварни к'о мућак.

Народ би се посветио другима,
али не може да се ослободи постојећих.

Постали су толико велики
да се од телохранитеља данима не могу видети.

Направили смо будале од себе,
јер смо веровали да од њих можемо
створити људе.

Не пише нам се ништа добро,
јер их нисмо на време прочитали.

Народ више не стоји иза њих
јер они стоје иза свега.

Оне су одувале пиштаљке,
а ове не могу ни пушке.

Маске су коначно пале,
али су се фантомке нагло повампириле.

Сан сваког дечака је да постане
татин и мамин син.

Не испуштају нас из уста,
јер хоће да нам покажу зубе.

Сити смо њихових донација.
Ми нисмо продата нација.

Где је правда у мраку,
неправда се тешко истерује на видело.

Важно је да је власт на добром путу.
За народ је ионако резервисан ћорсокак.

Можда ћемо ухватити последњи воз,
али њиме нећемо стићи по реду вожње.

Положај нам је релативно добар,
али нам је позиција лоша.

Хрватска се толико демократизовала
да је ни Туђман не би препознао.

Млади имају све што им треба.
На послу мобинг, код куће допинг,
а у слободно време – шопинг.

Бирачи су их поново подржали
јер су обећали да ће научити све падеже.

Код нас више нема дискриминације.
То добро знају и грађани другог реда.

Бирали смо их по нашем ћефу,
а сада раде по туђем укусу.

Приватизација нам је веома успешна.
Све оде на добош.

Кад устане кука и мотика,
жито се лако одваја од кукоља.

Шта вреди што имамо добар укус
кад стално задовољавамо туђе апетите.

Иако нам обећавају спасоносни појас,
стално нам нуде омчу око врата.

Многи дуети временом прерастају у дуеле.

Без сталног посла и озбиљне плате,
многи стигоше до контејнерске рате.

Постојала су и другачија мишљења,
али су их пиштаљке одувале.

**Ципеле су промашиле Буша,
али су погодиле Америку.**

Куп слободe

Историју пишу победници, а памте побеђени.

Раније су нас вукли за нос.
Сада нас све више вуку и за уши.

Кад човек падне са коња на магарца,
и пријатељи га окаче мачку о реп.

Све је више оних који причају сами са собом.
Вероватно због тога што мисле
да бољег саговорника не могу наћи.

Многи су променили радне навике.
Раније нису радили ништа,
а сада раде све и свашта.

Уста су им пуна демократије, а поступци –
бирографије.

Где год нађеш згодно место, ту вилу посади.

Иако их је народ изњедрио,
према њему се често маћехински односе.

Изиравају велике цвећке,
а нит' смрде нит' миришу.

Ако се клупко одмота до краја,
видеће се ко држи конце у рукама.

Ко се превише истрчава, тешко стиже до циља.

Ко другоме ради о глави,
и своју главу ставља у торбу.

Уста су им пуна поштења,
а џепови – корупције.

Где велики шљам исплива на површину,
и највећи брод почиње да тоне.

Ко не жели да сагледа истину,
узалуд га је суочавати са чињеницама.

Послератни период свуда је исти.
На једној страни су ратни профитери,
а на другој – голи пролетери.

Што смо даље од рата,
све је више његових учесника.

Ко се стиди родног краја,
не заслужује да има свој завичај.

Рат воде пролетери, а добијају профитери.

У рату се сахрањују хероји,
а у миру величају дезертери.

Да нисмо били толики магарци
сада бисмо били на коњу.

Кад се опанак поципели,
одмах се одриче обојака.

Да нас не воде слепци,
не бисмо били у ћорсокаку.

И највећи љубитељи животиња често моле Бога
да комшији цркне крава.

Најављујемо изградњу
модерних саобраћајница,
а још ни из ћорсокака нисмо изашли.

Здравство нам је толико оболело
да му ни бечки лекари не могу помоћи.

Коме новац из ока вири,
паре му брзо попију памет.

Сиротињи је лако потковат опанке.

Стално нам испирају мозак,
да не бисмо могли да се дозовемо у памет.

Ко држи ватрене говоре,
често се посипа пепелом.

Ако наставе да иду ђоном,
народ ће им брзо потковат опанке.

Забили су нам нож у леђа,
јер сами себи скачемо у стомак.

Да сами себи не скачемо у стомак,
мање бисмо ишли трбухом за крухом.

Сваки дан по једна афера,
а ни једна се на чистину не истера.

Тешко ћемо стати на своје ноге,
јер стално забадамо трн у здраву пету.

И слепцу понешто падне за око.

Коме су лађе више пута тонуле
не навлачи се лако на танак лед.

Шта све подстанари трпе,
бескућницима и није тако лоше.

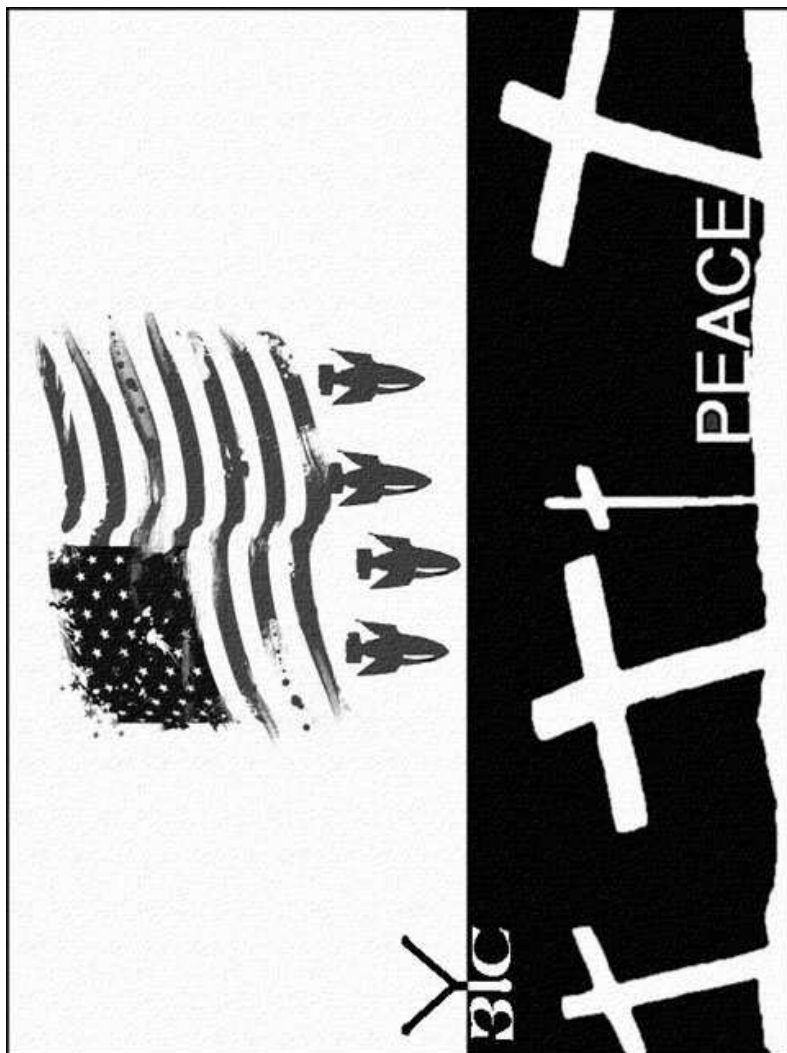

Радна недеља траје пет дана,
а радна субота – осам часова.

Очекивали смо силне мостове,
а не добисмо ни најмање ћуприје.

**Резултати Пустинске олује
су импозантни:
стотине хиљада недужних жртава,
милиони деце без родитеља
и милиони тона бесплатне нафте.**

Mup

Где нема добрих коња,
и за кобилама се диже прашина.

Не лају они демократије ради него себе ради.

Све партије се залажу
за повраћај национализоване имовине.
Док не дођу на власт.

Све је више оних који су једном ногом у гробу,
а обема рукама у контејнеру.

Ко будан сања, не може мирно да спава.

Шта вреди што крупним корацима
идемо напред, кад се стално вртимо у круг.

Резултати нису спорни, али су правила игре
дискутабилна.

Револуција би и даље текла,
али нема револуционара.

Док нисмо схватили да су луди,
мислили смо да се праве блесави.

Кога слепци воде у будућност, питаће се где му
је била прошлост.

Поједини родитељи више времена проводе
са кућним љубимцима него са својом децом.

Ако жути и даље овако наставе,
врло је вероватно да ће ускоро добити
црвени картон.

И највећи магарац зна да није добро истрчавати
пред руду.

Наша сарадња је добра.
Једино су нам дипломатски односи лоши.

Ако се власт буде питала,
радије ће променити народ него себе.

Антикомунистичка хистерија толико је жестока
да јој ни комунистичке чистке нису равне.

Ако нам падне мрак на очи
ни њихова неће горети до зоре.

Врана врани очи не вади,
али иза леђа итекако ради.

У појединим породицама
деца су толико запостављена
да су и кућним љубимцима почела да завиде.

Братска љубав нам је у генима,
а братоубилачки рат – у крви.

Ко има мрачну прошлост,
не може нас водити у светлу будућност.

Понашају се као да им је Србија на крају света,
а народ на крају срца.

Власт сматра да народ није дужан да отвара
уста него да затвара очи.

Демократска држава не мора да користи
све инструменте демократије
него све атрибуте власти.

Коначно имамо правну државу.
Све се ради у складу
са политичким ставовима актуелне власти.

Наоружање нам је постало јако скромно.
Али, на свако његово помињање,
сви се осећају погођеним.

Кад ситуацију бистре мутибарићи,
и талог исплива на површину.

Иако је смртна казна укинута,
стрељачки одреди су на сваком кораку.

Наше здравство веома је успешно.
Одавно се не памти да је неко жив
отишао на онај свет.

Културно благо ствара се вековима.
Међутим, приватно благо може се створити
и преко ноћи.

Ако су политичари лако кварљива роба,
мора се пажљивије контролисати
рок њихове употребе.

Народ бира, а власт одлучује.

Што мање радимо,
остаје нам више времена
да оспоравамо туђе резултате.

Савремени ратови не воде се
због ратних циљева
него због ратних профитера.

Систем нам је савршен, али проблем је у томе
што његови главни представници
нису на власти.

Запад више не страхује од српа и чекића
него од куке и мотике.

Пиштаљке су многе одувале с посла,
а да нису смели ни да писну.

Направили смо велики помак,
али проблем је у томе
што још нисмо кренули с мртве тачке.

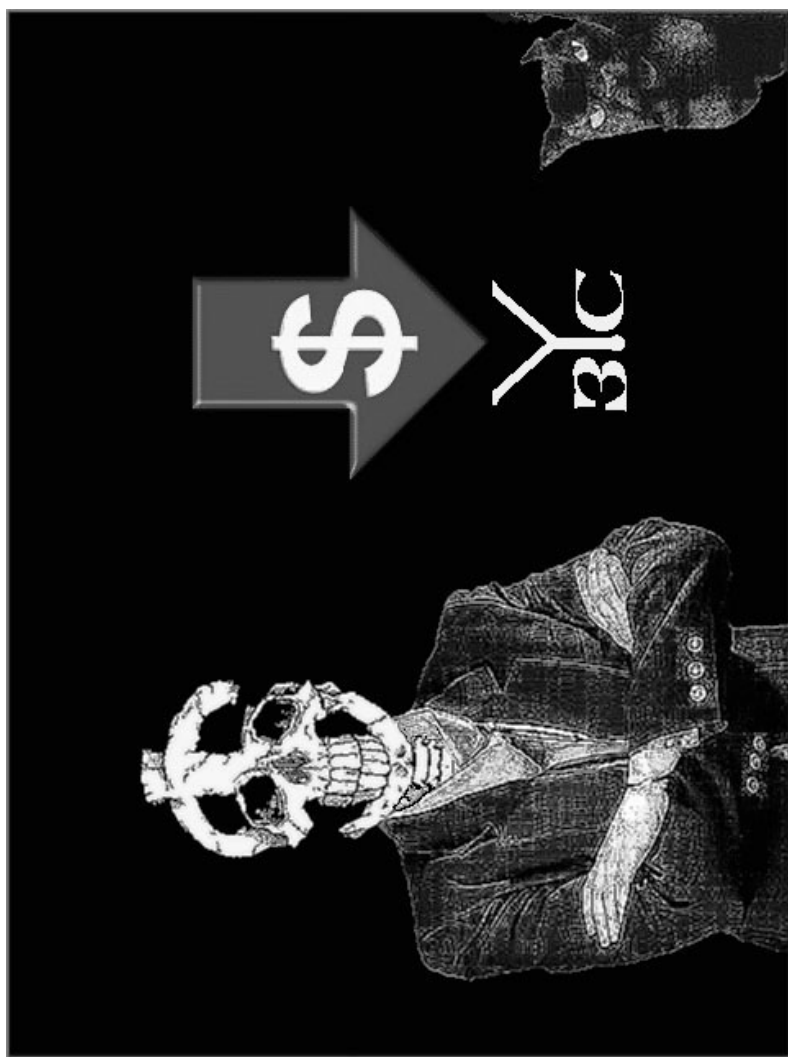

Кука и мотика ће се ужелети српа и чекића,
ал' револуционара нигде бити неће.

Једном ногом су у гробу, а другом у Академији.

**Ко се не повинује
владарима из сенке,
брзо га поједе мрак.**

Долар

Надлежности су нам проширене,
али су нам могућности сужене.

Ми све к'о из рукава, а они све у рукавицама.

Једина олакшавајућа околност им је што нису
знали да ћемо се бранити.

Окривљени је доказао да је невин,
али му то није помогло
јер су чланови судског већа
имали право на слободно судијско уверење.

Мито и корупција су највећи
непријатељи друштва.
Где би нам био крај
да су му којим случајем пријатељи?

Репрезентација је значајно појачана
јер су одређени људи отишли из њене управе.

Епска поезија је наше непроцењиво благо.
Зато се и чува што даље од очију
млађих генерација.

Због планова у великом издању
не сачувасмо ни Југославију у малом.

Ако човек једном падне на колена,
тешко устаје на своје ноге.

Антиглобалисти немају длаке на језику,
али су им добро зачепљена уста.

Снег све одева у бело.
Једино бескућнике завија у црно.

Власт је наврнула воду на своју воденицу,
па народу преостаје само да меље.

Мрак једе и дању, а не само ноћу.

Наши сељаци су обрали бостан
јер се дуго налазе у небраном грожђу.

Кад нико и ништа постане неко и нешто
одмах почиње да ради све и свашта.

Многи се позивају на високе идеале,
а често задају ниске ударце.

Лопови најбоље знају шта носи дан, а шта ноћ.

Када би сви криминалци били иза браве,
и многи полицајци били би иза решетака.

Тражили смо бољи хлеб од погаче,
а сада ни обичан не можемо да купимо.

И Скопље је признало „независност“ Косова.
Вероватно зато да би појачало изгледе
да му се Западна Македонија што пре припоји.

Иако је батина изашла из раја,
њоме се често стиже до пакла.

Они су добро напунили торбу,
а народ је поново добио корпу.

Ко у младости превише пије
и у старости се трезни.

Што се предизборном трговином пропусти,
постизборном куповином се надокнади.

Кад човек има јака леђа,
и непријатељи га тапшу по раменима.

Ако ускоро не кренемо с мртве тачке,
и даље ћемо учествовати у мртвој трци.

Њихови спасоносни појасеви најчешће личе
на омчу око врата.

У преломним тренуцима
и несаломиви се лакше ломе.

Ко стално губи компас,
често се навлачи на танак лед.

Уместо до европских плата,
стигосмо до просјачког штапа.

Непријатељи се гледају преко нишана,
а оштре преко доушника.

Шефови постоје да би нас вукли за уши,
а полтрони – да би нас вукли за нос.

**Кажу да теорија завере не постоји.
Могуће је да теорија не постоји,
али је сигурно да завера постоји.**

Балетан

Што је човек старији
већа му је потреба да буде млађи.

Непријатељи нам иду уз длаку,
да би нам одрали кожу,
а пријатељи низ длаку
– да би нас боље ошурили.

Сјаши Курта да узјаше Мурта.
Гласај Дроњо да постанеш Гољо.

Власт обећава да ће добро отворити очи.
Можда, али иза затворених врата.

Многи не дају веру за вечеру,
него партију за функцију.

Власт царује, народ кладе ваља.

Времена се мењају.
Сада имамо више банака него опанака.

Млади се рационално понашају:
ноћу лутају, а дању спавају.
Остале активности одлажу за старост.

Од кад се не гледамо преко нишана,
ретко се виђамо.

Појас за спасавање се не купује кад брод почне
да тоне.

Да није оних који једва састављају
крај с крајем,
не би било ни оних који не знају где им је крај.

Ђавоља варош једина је варош
у којој нема мита и корупције.

Шта вреди кукати на трошкове живота
кад су и трошкови сахране све већи.

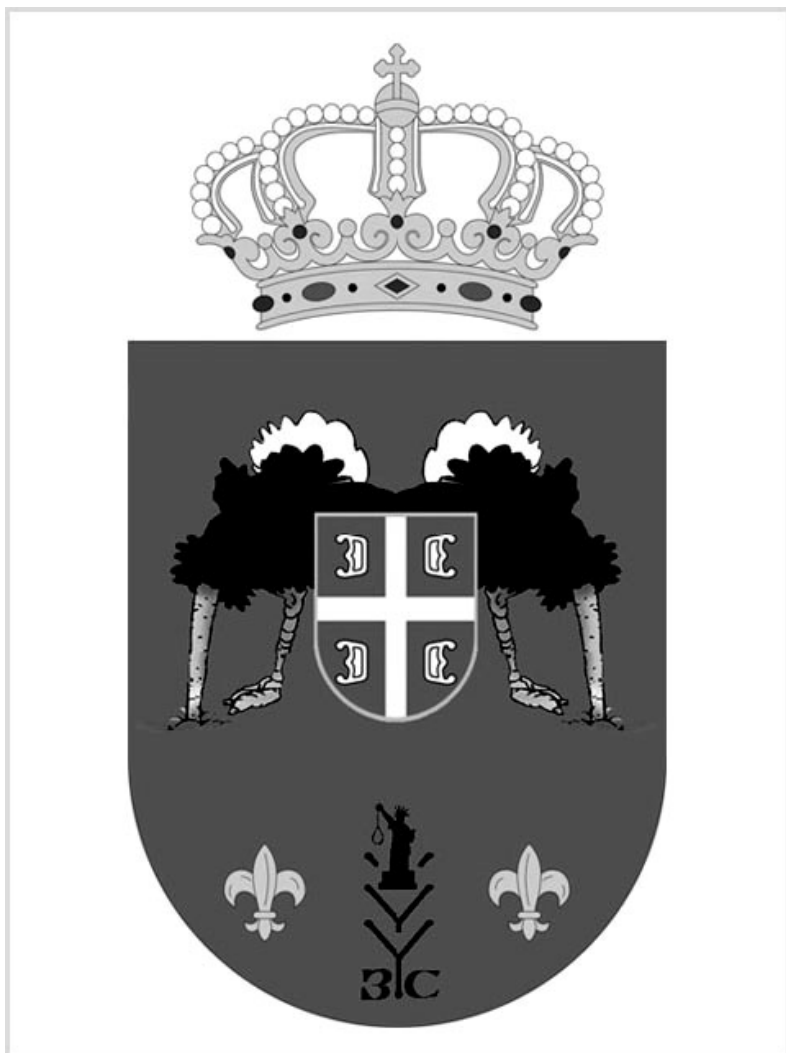
Коме глава виси о концу, може га спасити само
дебела веза.

И кад раде по диктату Запада,
позивају се на вољу народа.

Иако нисмо небески народ, поједине вође се
понашају као да су пале с Марса.

Грб Србије

Крик

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Живко Кулић

Рођен је 1954. године.

Доктор правних наука.

Афоризме пише још од студентских дана.
Објављивани су му у бројним листовима и
часописима и на Радио Београду.

Објавио је књиге афоризама:
„Ја сам тај“ (1987, Заједница књижевних
клубова Србије),
„У кожи свога народа“ (2002, Радничка
штампа, Београд).

Живи и ради у Београду.

Живко Кулић
У КАНЦАМА ДЕМОКРАТИЈЕ

1. издање

<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Дигитални колажи</i>	Зоран Спасојевић
<i>Ликовно решење корица</i>	Милан Бештић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма”, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал”, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-119-6
<i>Тираж</i>	300

Београд, 2009

almabg@sezampro.rs
www.alma.co.rs

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

Кулић, Живко

У канцама демократије / Живко Кулић. – 1. изд. – Београд, Алма, 2009 (Београд : Скрипта интернационал). – 157 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира, / [Алма] ; књ. 75)

Тираж 300.

ISBN 978-86-7974-119-6

COBISS.SR-ID 167788556